

1. La articolul I punctul 3, articolul 3 alineatul 2 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) are o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului. Această valoare poate fi actualizată anual, în funcție de indicii de inflație;“

2. La articolul I punctul 6, articolul 4 se completează cu litera d) cu următorul cuprins:

„d) investițiile efectuate la mijloacele fixe, în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali, prin majorarea valorii de intrare a mijlocului fix.“

3. La articolul I punctul 7, articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Sunt considerate active corporale, dar nu se supun amortizării: mijloacele fixe aflate în proprietatea publică, lacurile, bălțile, iazurile, care nu sunt rezultatul unei investiții, precum și terenurile, inclusiv cele împădurite.“

4. La articolul I punctul 13, articolul 10 litera b) va avea următorul cuprins:

„b) cheltuielile de achiziție pentru mijloacele fixe procurate cu titlu oneros;“

5. La articolul I punctul 14, articolul 10 litera d) va avea următorul cuprins:

„d) valoarea actuală, pentru mijloacele fixe dobândite cu titlu gratuit, estimată la înscrierea lor în activ pe baza raportului întocmit de experți și cu aprobarea consiliului de administrație al agentului economic, a responsabilului cu gestiunea patrimoniului, în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ, sau a ordonatorului de credite bugetare, în cazul instituțiilor publice;“

6. La articolul I punctul 20, partea introductivă a articolului 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — În situații justificate, agenții economici sunt scutiți de la calculul amortizării, cu avizul Direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat, pentru următoarele active corporale:“

7. La articolul I punctul 20, articolul 16 litera b) va avea următorul cuprins:

„b) mijloacele fixe din patrimoniul agenților economici trecute în conservare pe o durată mai mare de 30 de zile;“

8. La articolul I punctul 25, articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Competențele de aprobare a utilizării regimului de amortizare liniară sau degresivă revin consiliului de administrație al agentului economic, respectiv responsabilului cu gestiunea patrimoniului, în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ definite la art. 1 alin. 3.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 septembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION DIACONESCU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 3 noiembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ULM SPINEANU

Utilizarea regimului de amortizare accelerată se aprobă de către Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat, la propunerea consiliului de administrație al agentului economic sau a responsabilului cu gestiunea patrimoniului.“

9. La articolul I punctul 27, articolul 22 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Instituțiile publice au obligația să evalueze în contabilitate, în conturi distincte, mijloacele fixe și sumele rezultate din dezmembrarea și valorificarea prin scoaterea din funcțiune a acestora.“

10. La articolul I punctul 31, articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — La scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe care nu au fost integral amortizate, agenții economici, precum și persoanele juridice fără scop lucrativ vor proceda în conformitate cu prevederile art. 17 și 24 din prezenta lege.“

11. Articolul I punctul 32 va avea următorul cuprins:

„32. Articolele 27 și 28 se abrogă.“

12. La articolul I punctul 35, articolul 30 alineatul 1 literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) cele de la lit. c) și d), cu amendă de la 3.000.000 lei la 10.000.000 lei;

b) cele de la lit. a), b) și e), cu amendă de la 5.000.000 lei la 15.000.000 lei.“

13. La articolul I punctul 36, articolul 32 va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Declasarea și casarea unor bunuri materiale, altele decât mijloacele fixe, sunt de competența consiliilor de administrație ale agenților economici, respectiv a responsabilului cu gestiunea patrimoniului.

Declasarea și casarea unor bunuri materiale, altele decât mijloacele fixe, aparținând instituțiilor publice, sunt de competența ordonatorului de credite bugetare.“

14. Articolul II va avea următorul cuprins:

„Art. II. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Guvernul va aproba modificarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 15/1994, cu modificările și completările ulterioare.“

15. Articolul III alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Regularizarea diferențelor reprezentând amortizarea aferentă gradului de neutilizare pentru anul 1997 se va face prin includere în cheltuielile de exploatare la închiderea exercițiului financiar respectiv.“

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 54/1997 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 15/1994 privind amortizarea
capitalului imobilizat în active corporale și necorporale**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 54/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 2 decembrie 1998.

Nr. 429.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 82/1998
privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 82 din 25 august 1998 privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe, emisă în temeiul art. 1 pct. 4 lit. g) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 27 august 1998.

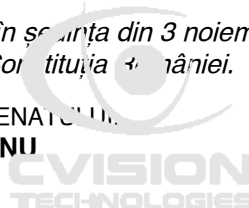
Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 24 septembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PAULA IVĂNESCU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 3 noiembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ULM SPINEANU

București, 4 decembrie 1998.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 82/1998 privind înregistrarea
fiscală a plătitorilor de impozite și taxe**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 82/1998 privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 2 decembrie 1998.
Nr. 430.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 98/1998
privind desemnarea semnatarilor acordurilor de exploatare ale organizațiilor internaționale
de telecomunicații prin sateliți „INTELSAT“, „EUTELSAT“ și „INMARSAT“**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 98 din 27 august 1998 privind desemnarea semnatarilor acordurilor de exploatare ale organizațiilor internaționale de telecomunicații prin sateliți „INTELSAT“, „EUTELSAT“ și „INMARSAT“, emisă în temeiul art. 1 pct. 13 lit. a) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 28 august 1998, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1, partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se desemnează Societatea Națională de Radiocomunicații — S.A. ca semnatar, în numele Ministerului Comunicațiilor, pentru următoarele acorduri:“

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Ministerul Comunicațiilor va notifica depozitarilor noul semnatar al acordurilor prevăzute la art. 1.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 28 septembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI CHILIMAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 3 noiembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ULM SPINEANU

București, 4 decembrie 1998.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 98/1998 privind desemnarea
semnatarilor acordurilor de exploatare ale organizațiilor
internaționale de telecomunicații prin sateliți „INTELSAT“,
„EUTELSAT“ și „INMARSAT“**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 98/1998 privind desemnarea semnatarilor acordurilor de exploatare ale organizațiilor internaționale de telecomunicații prin sateliți „INTELSAT“, „EUTELSAT“ și „INMARSAT“ și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 2 decembrie 1998.
Nr. 431.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 130 din 13 octombrie 1998

referitoare la constituționalitatea dispozițiilor art. 59 alin. 1 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 1 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, ridicată de recurentul Dinu Emil-Dumitru în Dosarul nr. 564/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 6 octombrie 1998, în prezența autorului excepției, lipsind reprezentantul Președinției României, pentru care procedura de citare este legal îndeplinită.

C U R T E A ,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ, prin încheierea nr. 111/11 februarie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 564/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993.

Din încheierea de sesizare, ca și din actele și lucrările dosarului menționat al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ, rezultă că obiectul litigiului pe fond îl constituie acțiunea introdusă la data de 26 septembrie 1996 de către domnul Dinu Emil-Dumitru, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, împotriva Președinției României „pentru refuzul nejustificat de a soluționa cererea de autorizare a urmăririi penale și a trimiterii în judecată a domnului Vasile Manea-Drăgulin, fost procuror general, precum și pentru refuzul nejustificat de a soluționa reclamația privind nesoluționarea cererii respective“. Recurentul Dinu Emil-Dumitru a solicitat autorizarea menționată, întrucât, potrivit opiniei sale, domnul Vasile Manea-Drăgulin se face vinovat de „săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor prevăzute la art. 246 alin. 1 din Codul penal și ultraj prevăzut la art. 239 alin. 1 din Codul penal“, prin eliberarea sa „absolut ilegală și abuzivă“ din funcția de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București.

Prin Sentința civilă nr. 1.180 din 12 decembrie 1996 a Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ, acțiunea a fost respinsă; împotriva acestei sentințe Dinu Emil-Dumitru a formulat recurs.

În fața instanței de recurs, recurentul a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 din Legea nr. 56/1993. Atât în încheierea de sesizare, cât și în cererea prin care s-a ridicat excepția și în cererea de recurs se susține că dispozițiile acestui text sunt neconstituționale în măsura în care ele nu se aplică procurorului general și procurorilor șefi de secție din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București.

cuprinse în art. 16 alin. (1), potrivit căroră „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări” și dispozițiile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (1), în baza căroră „cetățenii beneficiază de drepturile și libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi”. Tot astfel se arată că se încalcă principiul potrivit căruia „justiția este unică și egală pentru toți”. Autorul excepției susține, de asemenea, că, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, „egalitatea în drepturi este aplicabilă și cetățenilor care ocupă funcții ori demnități publice”, iar aceste dispoziții impun ca procurorul general să beneficieze de „dreptul garanție — regulă specială de protecție prevăzută de art. 59” din Legea nr. 56/1993 și să nu poată fi urmărit penal ori trimis în judecată „fără autorizarea Președintelui României”, întocmai ca președintele Curții Supreme de Justiție și cei enumerați prin dispoziția legală atacată.

În continuare, în esență, sunt utilizate argumente în sprijinul susținerii că dispozițiile constituționale anterior citate „impun ca procurorul general să beneficieze de dreptul garanție specială de protecție prevăzută de art. 59 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, de a nu fi urmărit penal sau contravențional, ori trimis în judecată fără autorizarea Președintelui României, întocmai ca președintele Curții Supreme de Justiție, vicepreședintele, președinții de secții și ceilalți judecători ai acestei Curți”, deoarece, în conformitate cu dispozițiile art. 46 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, procurorul general are calitatea de magistrat; acesta face parte din aceeași ierarhie a funcțiilor de conducere, având în vedere că, potrivit prevederilor art. 47 din legea anterior menționată, ierarhia funcțiilor de conducere în cadrul corpului magistraților se stabilește în raport cu nivelul instanțelor și al parchetelor; întocmai ca și președintele, vicepreședintele, președinții de secții și ceilalți judecători ai Curții Supreme de Justiție, procurorul general este numit în funcție de Președintele României, pe o durată de 6 ani, la propunerea Consiliului Suprem al Magistraturii; funcția de „procuror general al României constituie o demnitate publică, nefiind echivalentă funcției de simplu magistrat”; ministrul justiției, conform prevederilor constituționale și ale Legii nr. 92/1992, nu are autoritate asupra „procurorului general al României”, pentru că nu are atribuții de numire a lui în funcție și, implicit, nu poate aviza urmărirea penală sau trimiterea sa în judecată; Președintele României autorizează urmărirea penală a persoanelor pe care le numește în demnități publice potrivit art. 108 alin. (2) din Constituție, „neputând fi admisă discriminarea negativă a procurorului general al României”; lipsa unor reglementări explicite privind condițiile speciale de urmărire penală ori de trimitere în judecată a procurorului general nu poate fi interpretată în sensul că acesta nu ar beneficia de aceleși reguli speciale de protecție, prevăzute la art. 59 din Legea nr. 56/1993, de care beneficiază ceilalți demnitari aflați în aceeași situație juridică.

Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ și-a exprimat opinia că, deși excepția de neconstituționalitate este admisibilă, fiind în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (1)–(3) din Legea nr. 47/1992 de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta este nefondată.

În temeiul prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că, prin excepția ridicată, nu se „pune problema neconstituționalității prevederilor citate din Legea nr. 56/1993, ci aceea a interpretării lor extensive, în sensul că ele ar trebui să fie aplicabile și altui magistrat care nu are calitatea de judecător al Curții Supreme de Justiție”. Se mai susține că, întrucât Legea nr. 56/1993 are caracter special, dispozițiile sale sunt de strictă interpretare și aplicare. În consecință, Guvernul consideră că excepția nu poate fi reținută ca

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului și ale autorului excepției, precum și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Dispoziția legală atacată din Legea nr. 56/1993 are următorul cuprins:

„Președintele Curții Supreme de Justiție, vicepreședintele, președinții de secții și ceilalți judecători ai acestei Curți nu pot fi urmăriți penal sau contravențional ori trimiși în judecată fără autorizarea Președintelui României.

Ministerul de Interne are obligația să acorde, la cerere, protecție magistraților și familiilor lor, în cazurile în care viața, integritatea corporală sau avutul acestora sunt supuse unei amenințări.”

Curtea, examinându-și competența potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, urmează să se pronunțe numai asupra constituționalității dispozițiilor alin. 1 al art. 59 din Legea nr. 56/1993, pentru că, deși prin excepție a fost atacat articolul în integralitatea sa, nici din cererea prin care s-a ridicat excepția și nici din încheierea de sesizare nu rezultă vreo referire la dispozițiile alin. 2 al art. 59.

Se reține că autorul excepției consideră că alin. 1 al art. 59 din Legea nr. 56/1993 ar trebui să prevadă ca nici procurorul general de pe lângă Curtea Supremă de Justiție să nu poată fi urmărit penal sau contravențional ori trimis în judecată fără autorizarea Președintelui României. În măsura în care textul legal atacat nu se aplică și procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, se încalcă dispozițiile constituționale care consacră principiul egalității, „neputând fi admisă discriminarea negativă a procurorului general”. În opinia autorului excepției, președintele Curții Supreme de Justiție, președinții de secție, vicepreședinții, ceilalți judecători și procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție se bucură de drepturile și libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi, în mod egal, potrivit prevederilor art. 15 alin. (1) și ale art. 16 alin. (1) și (3) din Constituție.

Curtea reține însă că atât art. 15 alin. (1), cât și art. 16 alin. (1) din Constituție privesc drepturi cetățenești, garantând egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu egalitatea autorităților sau a demnitarilor în fața legii.

Nu este întemeiată nici susținerea că, potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Constituție, „egalitatea în drepturi este aplicabilă și cetățenilor care ocupă funcții și demnități publice”, fiindcă această dispoziție reglementează dreptul exclusiv al cetățenilor români cu domiciliul în țară de a ocupa funcții și demnități publice.

Se constată că legiuitorul constituant a stabilit distinct pentru autoritățile publice norme fundamentale de organizare și funcționare în titlul III al Constituției, denumit „Autoritățile publice”, și, de asemenea, în secțiuni distincte, la cap. VI „Autoritatea judecătorească”, reglementări cu privire la instanțele de judecată și cu privire la Ministerul Public, creând și statute diferite pentru judecători și pentru procurori.

Dispozițiile constituționale ale art. 124 referitoare la statutul judecătorilor prevăd că aceștia sunt numiți de Președintele României și sunt inamovibili, iar cele ale art. 131 referitoare la statutul procurorilor prevăd că aceștia își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.

Statutul legal al magistraților a fost reglementat prin Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, în noțiunea de „magistrați” fiind incluși atât judecătorii, cât și procurorii.

Cu toate că dispozițiile art. 130 din Constituție nu pre-

numirea acestora în același mod cu numirea judecătorilor se realizează în temeiul art. 133 alin. (1), coroborat cu art. 94 lit. c) din Constituție.

Însă, prin efectul numirii, procurorii nu sunt inamovibili, fiindcă inamovibilitatea nu decurge din actul de numire, ci din norma constituțională; or, legiuitorul constituant a stabilit prin art. 124 din legea fundamentală că sunt inamovibili numai judecătorii, iar nu și procurorii.

Același statut constituțional diferit a fost avut în vedere de legiuitor și la elaborarea dispozițiilor art. 59 din Legea nr. 56/1993, prevăzând numai pentru președintele, vicepreședintele, președinții de secții și pentru ceilalți judecători ai Curții Supreme de Justiție condiția autorizării de către Președintele României a urmăririi lor penale sau contravenționale ori pentru trimiterea în judecată.

Textul alin. 1 al art. 59 din Legea nr. 56/1993 este criticat și pentru că încalcă dispozițiile art. 108 alin. (2) din Constituție, care, susține autorul excepției, prevăd că

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 58 alin. (1) și al art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 2 alin. (3), al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 1 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, ridicată de Dinu Emil-Dumitru în Dosarul nr. 564/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 48/1998

privind majorarea capitalului social al societăților comerciale bancare la care statul este acționar majoritar

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Articol unic. — Alineatul (1) al articolului 2 din Ordonanța Guvernului nr. 48/1998 privind majorarea capitalului social al societăților comerciale bancare la care statul este acționar majoritar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 4 august 1998,

cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„Art. 2. — (1) Majorarea capitalului social se va efectua de către societățile comerciale bancare prevăzute la art. 1 alin. (1) până la data de 31 decembrie 1998.“

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

p. Ministrul interimar al privatizării,
Victor Eros,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

p. Ministrul interimar al reformei,
președinte al Consiliului pentru Reformă,
Petre Dăscălescu,
secretar de stat

București, 8 decembrie 1998.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind cheltuielile pentru protecția, depozitarea, conservarea și gestionarea stocului de concentrat de uraniu aflat în administrarea Companiei Naționale a Uraniului — S.A.

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Sumele necesare acoperirii cheltuielilor pentru protecția, depozitarea, conservarea și gestionarea stocului de concentrat de uraniu aflat în administrarea Companiei Naționale a Uraniului — S.A., prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, se alocă de la bugetul de stat, din sumele aprobate la capitolul „Transferuri”, Ministerului Industriei și Comerțului.

Art. 2. — Sumele prevăzute la art. 1 vor fi solicitate pe măsura efectuării cheltuielilor pentru protecția, depozitarea, conservarea și gestionarea stocului de concentrat de uraniu, în baza deconturilor justificative, în limita sumelor cu această destinație alocate anual de la bugetul de stat și aprobate prin bugetul de venituri și cheltuieli al Companiei Naționale a Uraniului — S.A.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 7 decembrie 1998.
Nr. 872.

ANEXĂ

STRUCTURA
cheltuielilor pentru depozitarea, conservarea, gestionarea și protecția stocului de concentrat de uraniu

— milioane lei —

Nr. crt.	Denumirea și natura cheltuielilor	Realizat 1997	Necesar 1998	Specificație
1.	Cheltuieli pentru păstrarea integrității calității stocului (schimbarea abatajelor, probarea produsului, vopsirea și inscripționarea), conform Standardului de firmă nr. 2/1997	353,5	413,0	a) Materiale — butoi din tablă — 226 milioane lei/bucată b) Manoperă: — reambalare — 113 milioane lei/bucată — recoltare de probe — 54 milioane lei/bucată — vopsire și inscripționare — 20 milioane lei/bucată TOTAL: 413 milioane lei/bucată În anul 1997 s-au schimbat 856 butoaie, iar în anul 1998 se prevede schimbarea a 1.000 butoaie
2.	Analize chimice pentru verificarea calității produsului	72,6	85,0	— 85 milioane lei pentru o analiză — conform Standardului de firmă nr. 2/1997
3.	Repararea rafturilor și a barăcilor metalice	80,8	117,0	În anul 1998 este necesar un volum mai mare de reparații la construcțiile metalice față de anul 1997
4.	Paza depozitului	540,0	540,0	Pază militarizată — post fix și mobil
5.	Taxa asupra terenului constituit ca protecție sanitară	258,0	258,0	Conform normelor de radioprotecție, se constituie o zonă de protecție sanitară cu o rază de 500 m în jurul depozitului (216 ha)
6.	Cheltuieli legate de inventarierea anuală a depozitului pentru verificarea stocului (verificarea cantitativă și calitativă)	316,3	316,0	Conform normelor existente, se verifică anual 10% din stoc prin cântărire și prin verificarea calității
7.	Cheltuieli pentru plata personalului de deservire	253,0	283,0	Șef depozit, contabil, magazineri, formație de pompieri, muncitori pentru încărcare-descărcare, control de garanții
8.	Cheltuieli pentru amortizarea construcțiilor și a utilajelor de deservire	212,3	212,0	Clădiri (6 depozite), utilaje de încărcat și transportat, ventilatoare
9.	Cheltuieli legate de respectarea normelor de radioprotecție (ventilație, iluminat, igienă individuală și colectivă etc.)	276,0	276,0	Aceste cheltuieli sunt impuse de art. 33 din Legea protecției mediului nr. 137/1995
TOTAL:		2.362,5	2.500,0	

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.

